

پژوهشی در باره

سکه‌های بهرام ششم (چوبینه)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات
برنام جامع علوم انسانی

از :

ملکزاده بیانی

کتابخانه مجازی در رصہ فلسطین

پویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

از : ملکزاده بیانی

در مه فیضیه سه گتاب خانه

پژوهشی در باره

سکه‌های بهرام ششم (چوبینه)

مقدمه

در دوره شاهنشاهی ساسانی هفت خاندان در بین طبقات حاکمه از همه برتر و ممتاز تر بودند. این هفت خاندان غیر از خاندان ساسانی عبارتند از: خاندان کارن، سورن، اسپهبد، اسپندیاز، مهران و زیک، که در بین آنان خاندان کارن و سورن و اسپهبد و مهران از تیره اقوام مهم پارتی بودند.^۱ رؤسای این خاندان‌ها چه در دوران شاهنشاهی پارت و چه «دوران ساسانی» مقام والای خود را حفظ کرده خدمات مؤثری به کشور خود نمودند و نقش بسیار مؤثری از جهات مختلف سیاسی و مملکتداری بعهده داشته‌اند.

در شورای بزرگ پارتیان مجلس و سپههرکان *Vaspurakan*

(مجلس اشراف)، نمایندگان این خاندان‌ها شرکت داشتند و بهنگام مراسم تاجگذاری یکی از رؤسای این خاندان‌ها تاج را بر سر شاه

۱ - رک : ایران در زمان ساسانیان تأثیرگیریستن سن ترجمه رشیدی اسمی «انتساب به سلسله اشکانی را علامت امتیاز میدانستند». (ص - ۱۲۴).

می نهاد، و نظر شاه در تعیین ولیعهد نیز با تائید این مجلس صورت میگرفت.

در دوره ساسانی که بسیاری از امور و اصول کشورداری بـر اساس دوران هخامنشی و پارتی صورت میگرفت، امتیازات این خاندانها همچنان برقرار بود و شورای سلطنتی برای جانشینی هریک از شاهنشاهان باحضور نماینده این هفت خاندان تشکیل میگردید و مقام و مرتبت رئـسـای این خاندان‌ها چه پارسی و چه پارتی، بحدی بود که اجازه داشتند در مراسم رسمی، تاجی که از تاج شاهنشاهی کوچکتر بود، بسـر نهند.

خدماتی که سران و افراد این خاندان‌ها به دولت ساسانی نمودند موارد بسیار دارد. ولی آنچه در این مختصر مورد نظر است تحقیق درباره سکه‌های یه‌رام ششم (یه‌رام چوبینه) می‌باشد که از خاندان نام آور مهران پارتی بود که بواسطه دلاوریهایی که در حفظ و حراست ایران زمین در مقابل بیگانان ابراز داشت، مورد حمایت مردم و سپاهیان قرار گرفت و بالاخره تاج و تخت شاهی نصیب وی گردید. خاندان مهران از ری بودند و در ری و پارس^۲ که زادگاه دودمان ساسانی است، املاک و سیعی داشتند و صاحب مقامات بزرگ بودند که نام تعدادی از آنان در سنگ فوشهای یادگار تواریخ آن دوران بارها آمده است.

در فهرست بزرگان در بار شاپور اول در کتیبه کعبه زرتشت از دبیری (دبیر پد) بنام ارشتات یادشده که از خاندان مهران پارتی و اهل ری بوده، آمده است.^۳

یزدگرد دوم در سال (۴۵۷م) در گذشت و پسر بزرگ او هرمن سوم که در سگستان (سیستان) حکومت داشت به تخت نشست، برادر

۲ - «رودخانه مهران در ایالت پارس نیز منسوب به این دودمان است» ر.ک : کریستان سن «نقل از طبری» (ص - ۱۲۶)

۳ - ر.ک : تمدن ایران ساسانی ، تألیف لوکونین ترجمه عنایت الله رضا «ارشتات دبیر از مهران‌ها و از شهری» (ص - ۱۰۸)

کوچکتر، پیروز ادعای سلطنت نمود در جنگی که بین این دو شاهزاده روی داد^۴ رهان از خاندان مهران که یکی از بزرگان صاحب قدرت بود، هرمن را شکست داد و پیروز را بر تخت نشاند. در موقعی که پیروز در جنگ با هیتاچیان کشته شد (سال ۴۸۴م) یکی از سرداران وی بنام شاهپور مهران^۵ در ارمنستان بود و چون خبر مرگ پیروز به او رسید باعجله خودرا به تیسفون رساند تا نظر خودرا در انتخاب شاهنشاه تازه بکار برد. در دوران شهریاری قباد اول، شاهپور مهران مقام بسیار مهم ایران (اسپهبد) را داشت^۶ و عهدنامه مtar که جنگ ایران بار و میان در سال (۵۰۵م) را وی منعقد ساخت.

یکی از مقامات مهم دوران ساسانیان که جنبه لشگری و کشوری

داشت، مقام مرزبان بود که معمولاً این سمت به بزرگان کشور یا یکی از شاهزادگان داده می‌شد. چنانکه شاهزاده نرسی برادر بهرام پنجم (بهرام گور) عنوان و مقام مرزبان کوشان گرفت. یکی از امتیازات مرزبان افتخار داشتن تخت نقره بود. مرزبان شهردار میتوانست به تخت زرین بنشیند.

مرزبانی ری بعده افراد خاندان مهران بود چنانکه افراد این خاندان را رازی میگفتند.

در دوره شهریاری خسرو اول (انوشیروان) شهرین که از

۴ - در گیردار جنگ بین دو برادر مادرشان ملکه دینک در تیسفون سلطنت میکرد. از این ملکه مهر بسیار زیبائی درموزه لینینگراد موجود است . ر. ک سیمای شاهان و نام آوران ایران تألیف ملک زاده بیانی و اسماعیل رضوانی (ص - ۶۳).

۵ - ر. ک : کریستن سن «که از مردم ری و خاندان مشهور مهران بود» (ص - ۳۱۸).

۶ - دختر شاهپور مهران نیز زن قباد و ملکه ایران بوده است در اخبار الطوال سمت شاهپور چنین آمده است «شاهپور رازی که از فرزندان مهران بزرگ و عامل او نیز در بابل» (ص - ۶۹).

خاندان مهران است مرزبان بیت درائی و سرزمین کاسپی ها^۲ بود.
چندین هزار سوار بوده است.

پیران گشنبه از همین خاندان مرزبان منطقه اران و فرمانده
چندین هزار سوار بوده است.

پس از درگذشت شهرین پسرش گشن یزداد چون از دین
زرشت به عیسویت گروید، اموال او را عمش ضبط کرد و چون او
درگذشت گشن یزداد همه اموال را متصرف شد و در بین فقرا تقسیم
نمود.^۳ مهمترین فرد از این دودمان اصیل پارتی، بهرام چوبین
فرزند بهرام گشنبه است که شاهنشاه ایران زمین گردید.

ری از قدیم الایام جزو تیول خاندان مهران بود و بهرام
گشنبه پدر بهرام چوبین که اهل ری بود، مرزبانی ری را یعمده
داشت. در باب نسب بهرام چوبین در تاریخ بلعمی چنین آمده است:
«بهرام بن بهرام چشنس بود و نسب وی به گرگین میلاد کشد و
اصل بهرام از ری بود، از ملک زادگان و اسپهبدان ری بود و اندر
آن زمان هیچکس مردانه تر و مبارز تر نبود و بگونه سیاه چرده بود
به بالادراز و خشک بود و از بهرام آن چوبین گفتند»^۴ فردوسی بهرام
چوبین را از نواده گرگین میلاد و آرش میداند.^۵ بهرام چوبین که
سرداری بالیاقت و کارآمد بود نوشیروان او را سپهبد و مرزبان
ارمنستان و آذر بایجان ری و جبال و جرجان و طبرستان نمود. هرمن
چهارم (۵۹۰-۷۹) برای دفع خاقان ترک، بهرام را که در ارمنستان

۷- بیت درآئی قسمتی از هگمتانه (همدان) سرزمین کاسپی ها منطقه
ژاگرس کرمانشاهان و لرستان بوده است.

۸- «این مطلب در نامه تنفس آمده است» برای مزید اطلاع . ر.ک .
کریستن سن (ص - ۳۴۱).

۹- تاریخ طبری (ص - ۱۸۲).

۱۰- برای مزید اطلاع ر.ک : زندگی و مرگ پهلوانان در شاهنامه نگارش
محمد علی اسلامی ندوشن (ص - ۳۹۶ تا ۴۳۳).

بود به حضور طلبید^{۱۱} و با احترام فراوان قصد خود را به او ابراز داشت و او را با عنوان سپهبد خراسان^{۱۲} مأمور دفع ترکان ساخت که سرحدات شمال و مشرق را مورد تاخت و تاز قرار داده بودند. در تاریخ طبری چنین آمده است «و هر مزسخت بیمناک شد و به مشورت پرداخت ... او بهرام جشنس را که از مردم ری بود و به نام چوبین شهره بود با دوازده هزار برگزید بسوی ترکان فرستاد» ترجمه پاینده^{۱۳}.

شاهنشاه ساسانی هرمن دستور داد تا خزانه و اموال و اسلحه و هرگونه ایزار جنگی در اختیار بهرام گذاشتند و خود وی وقتی بهرام از پایتخت (تیسفون) با سپاهیان حرکت کرد او را بدرقه کرد. بهرام ترکان را شکست سختی داد و غنائم پیشماری بدست آورد و از جمله تخت زرین خاقان که تمام آنرا که بوسیله سیصد شتر حمل گردید، برای هرمن فرستاد^{۱۴} سپس بهرام به فرماندهی کل نیروی ایران برای جنگ با رومیان منصوب گردید، ولی در این جنگ شکست نصیب وی شد، شاید یکی از جمیع شکست وی کمک کافی نرساندن دستگاه دولتی است که در باطن از معبویت بهرام نزد سپاهیانش بیمناک بودند. نامرادی بهرام چوبین در جنگ موجب گردید تا هرمن او را باطرزی نامطلوب از فرماندهی خلع کند. این عمل باعث

۱۱- ر.ك : اخبار الطوال ، تأليف دينوري ترجمه صادق نشأت (ص - ۸۴).

ر.ك : تاریخ طبری «ترکان بر ضد هرمن برخاستند و شابه پادشاه بزرگ ترکان بسال یازدهم پادشاهی وی با سیصد هزار سپاه تا بادغیس و هرات پیش آمد». (ص - ۷۲۶).

۱۲- فردوسی می گوید :

هر آن کس که جست ازیلان نام را سپهبد همی خواند بهرام
بندو گفت سالار لشکر توئی
بتسو باز گردد بد و نیکوئی
۱۳- طبری (ص - ۷۲۶).

۱۴- برای مزید اطلاع . ر.ك : اخبار الطوال (ص - ۸۷) . ر.ك : تاریخ طبری «از قلعه وی گنجهای فراوان به غنیمت گرفت، گویند از غنائم جنگ از مال و جواهر و آبگینه و سلاح و کالاهای دیگر دویست و پنجاه هزار شتر بار برای هرمن فرستاد و هرمن را از آن همه غنیمت سپاس گفت» (ص - ۷۲۷).

دلگیری او وسپاهاش گردید.

بهرام چوبینه بدون تردید در نهایت صداقت و مردانگی در مقام خود که سرداری سپاه باشد، چه در زمان خسروانوشیروان و چه در دوره شهربیاری هرمز چهارم، خدمت کرد و نهایت کوشش را برای پیشرفت و راندن بیگانگان از ایران زمین بکار برده است. ناسپاسیها و حسدها، اورا که مردی حساس و لائق و درست و صاحب رای بود، آزرده خاطر ساخت، بی بندو باری و عنان گسیختگی بزرگان و کشورمداران که موجب نابسامانی دستگاه‌های مملکتی گردیده بود، ازسوئی و بی توجهی هرمنز دوم نسبت بموی که در باطن از بهرام هراسناک بود و بگفته طبری «عیب او آن بود که مردمان بزرگ را خرد داشتی و حق ایشان نشناختی» ازسوی دیگر، اورا دلسوز واز وی روگردان نمود. لذا علاقه زیاد سپاهیان و بزرگان هم رأی واندیشه بموی، بهرام را برانگیخت که قد علم کند و سکان کشتنی ملک را که به غرقاب سقوط نزدیک بود، بدست گیرد و باسر انگشت تدبیر به مسیر صحیح سوق دهد.

در این مورد اظهار نظر نویسنده «زنگی و مرگ پهلوانان» درشاهنامه بسیار دقیق و متین است. وی چنین گوید «بهرام چوبینه اگر اوضاع زمان خود را آشفته و بخت را از خاندان ساسانی برگشته نمی‌دید جرات عصیان نمیافت». ^{۱۰}

محتمل است که بهرام چوبینه قبل از اینکه بفکر بدست آوردن تخت و تاج باشد در صدد پرآمد که پسر هرمنز چهارم، خسروپرویز را بشاهی به نشاند. زیرا زمانی که آشفته خاطر بر ضد هرمنز چهارم قیام کرده بود و با سپاهیان خود در ری اقامت داشت و بضرب سکه با تصویر خسروپرویز اقدام نمود و دستورداد پس از آماده شدن مجرمانه به تیسفون

۱۰- ر.ک. زنگی و مرگ پهلوانان درشاهنامه تالیف محمدعلی اسلامی ندوشن (ص - ۳۹۱).

برده بین مردم پایتخت توزیع نمایند.^{۱۶} این اقدام را میتوان نوعی تدبیر پرای متشنج کردن اوضاع و اختلاف بین شاه و ولی‌عهد دانست.^{۱۷}

بدون تردید بستانم (وستهم) بطریقی از اندیشه بهرام آگاهی پیداکرد و خود مقدم در براند اختن شاه گردید و با کمک برادرش پندوی (وندوی) هرمن را دستگیر و زندانی نمودند و خسرو پرویز را بشاهی برداشتند سال (۵۹۰)^{۱۸}

بدستور بستانم هرمن را کور کردن و چندی بعد او را کشتن.^{۱۹} خسرو پرویز که هر آذر یا یاجان بود باشتاب خود را به تیسفون رسانید و تاج برس نهاد. اما بهرام چوبینه حاضر نشد پس از این‌مهه ناروائیها بفرمان پیویز درآید و خود را که از دودمان مهران و شاهنشاهان پارت میدانست در امر سلطنت محقق می‌پنداشت، با سپاهیان خود به تیسفون نزدیک شد و خسرو که تاب مقاومت در خود

۱۶- در اخبار الطوال چنین آمده است (بهرام با سپاه خویش سوی عراق رهسپار گشت و چون به ری رسید در آنجا اقامت کرد و سکه‌ای برای ضرب درهم با تصویر خسرو پرویز تهیه کرده و ده هزار درهم از روی آن فراهم آورده استور داد که آنها را محرمانه به مدائیں ببرند و بین مردم بخش کنند) (ص - ۸۹)، فردوسی گوید: «بسازند و آرایش نو کنند درم هم بر نام خسرو کنند».

۱۷- دینوری گوید (چون خسرو از این ماجرا آگاه گشت، یقین کرد که این دسیسه با دست پسرش خسرو پرویز فراهم شده است و او هوس سلطنت را به سر دارد و هم اوست که فرمان به ضرب سکه‌ها داده است و اتفاقاً منظور بهرام نیز همین بود) (ص - ۸۹).

۱۸- بسطام و بندوی از شاهزادگان ساسانی و برادرهای ملکه زن هرمن چهارم بودند و هر دو مورد سوء ظن واقع شدند و به امر هرمن به زندان افتادند.

۱۹- ر. رک: کریستن سن، ایران در زمان ساسانیان (بنابر رای تئوفیلاکتوس، آن کار به امر خسرو واقع شد و بعضی گویند خسرو رضایت ضمنی در قتل او داده بود) (ص - ۴۶۵).

دینوری گوید (بندویه و بسطام دائی‌های خسرو گفتند ما شر هرمن را از شما دور می‌سازیم اذ آنجا بقصد اجرای تصمیم خود بازگشتند تا به درون کاخ پادشاهی رسیدند و به اقامتگاه هرمن درآمدند... دستاری برگردن هرمن افکندند و بقدری فشار دادند تا جان داد. اخبار الطوال (ص - ۹۴).

نمیدید، ناچار پایتخت را ترک کرد. بگفته طبری «جنگها در میانه رفت و پرویز به ناچار از پس جنگها و شیخونها که با هم دیگر داشتند فراری شد و به کمک خواهی سوی پادشاه روم رفت»^{۲۰} بهرام چوبینه پس از شکست دادن سپاهیان خسرو پرویز پیروزمندانه به پایتخت درآمد بنام بهرام ششم تاج شاهی برسر نهاد^{۲۱}
بنا بر معمول از همان تاریخ ضرایخانه پایتخت بنام وی به ضرب سکه پرداخت (سال ۵۹۰ م).
شاهزاده مدد

دوران شهریاری بهرام ششم با وجود آنکه طرف محبت مردم ایران زمین و سپاهیان بود^{۲۲} بسیار کوتاه گردید. زیرا خسرو پرویز با کمک سپاهیان رومی امپراطور موریس Maurice ۶۰۲-۵۳۹ م در قبال واگذاری قسمتی از ارمنستان به دولت روم و گذشت از خراجی که رومیان بایران میپرداختند^{۲۴} در بهار سال (۵۹۱ م) بسوی تیسفون روانه گشت واز دجله گذشت و در حوالی (شیز)

۲۰- تاریخ طبری جلد دوم (ص - ۷۲۷).

۲۱- در مورد مخالفت بهرام نسبت به خسرو پرویز چنین بنظر میرسد که خواهر وی گردیده با این عمل موافق نبوده و برادر خود را ملامت نموده است. طبری گوید «بهرام را خواهری گردیده نام که زنی کامل و شایسته بود و او را بزنی گرفته بود و گردیده بهرام را از بد زبانی که با شاه گرده بود سرزنش کرد و از او خواست که به اطاعت شاه درآید» تاریخ طبری جلد دوم (ص - ۷۳۱).

۲۲- در بین طبقات مختلف، روحانیان که مورد حمایت دربار ساسانی بودند و بهره فراوان میبردند سعی در کارشناسی کرده و با سلطنت بهرام مخالف بودند.

۲۳- در کتاب التنبیه والاشراف چنین آمده است «وقتی بهرام چوبین خسرو پرویز پسر هرمز پسر نوشیروان را شکست داد و پادشاهی بگرفت به موریق (موریس) پناه برد واز او کمک خواست. موریق به او کمک داد و مریم دختر خویش را زن او کرد» (ص - ۱۴۱).

۲۴- طبری جلد دوم «و شرط نهاد که پرویز باجی را که پدرانش از شاهان روم میگرفته بودند نخواهد» (ص - ۷۳۲).

کنزک ۲۰ آذر بایجان سپاهیان بهرام را شکست داد. دینوری گوید «که خسرو پرویز و بهرام در هنگام جنگ با یکدیگر پیکار کردند و یک ساعت پیکار آنان طول کشید و خسرو از میدان بهرام فرار کرد و خودرا به بالای کوه رساند»^{۲۶}. چون سپاهیان بهرام شکست خوردند و بیشتر آنان جانب خسرو پرویز را گرفتند، بهرام ششم به دیار ترکان پناه برد و در بلخ ساکن گردید.

خسرو از احترامی که خاقان نسبت به بهرام ابراز میداشت سخت نگران گردید و ترسید مبادا با کمک خاقان بتواند سپاهی فراهم آورد و به جنگ او باز گردد، لذا هرمنز در ابزین (جرانبزین)^{۲۸} را با ارمغان‌های گرانبها سوی خاقان فرستاد، تا بهر وسیله که میتواند نظر او را نسبت به بهرام مشوب سازد.

هرمنز هدایای خسرو پرویز را به خاقان تقدیم داشت و بالانواع حیل سعی نمود نظر وی را طبق دستورهای خسرو، جلب نماید و بهرام را در نظر خاقان خفیف سازد. گفته‌های هرمنز اثر معکوس بخشید و خاقان خشمگین گردید و او را از نزد خود راند. ولی بر اثر تعزیکات وی ملکه همسر خاقان با وی همدل گردید و وجود

۲۵ - کنزک یا گنجک، تخت سلیمان کنونی (از بخش تکاب شهرستان مراغه)، محل آتشکده آذرگشتنی است که آتشکده‌ای بسیار مهم و محل آتش شاهنشاهی ایران بود، شاهنشاهان ساسانی بنا بر احترامی که باین آتشکده داشتند در موقع گرفتاری و سختی به آنجا رو آورده و هدایائی بعنوان نذر با خود می‌آوردند. خسرو دوم (پرویز) نیز نذر کرد که اگر موفق به مغلوب نمودن بهرام چوینه بشود، زیست‌های ذر و هدیه‌های سیم به آذرگشتنی بفرستند و خسرو بوعده وفا کرد. ر.ک: کریستان سن (ص- ۱۰۱).

۲۶ - ر.ک: اخبار الطوال (ص- ۱۰۱).

۲۷ - در اخبار الطوال چنین آمده است «به دیار ترک برفت تا خاقان را به بیند، چون این خبر به خاقان رسید طرخان خودرا دستورداد تا از بهرام استقبال کنند» (ص- ۱۰۳). «سپس فرمان داد برای بهرام ویارانش شهری بسازند و در وسط آن کاخی بنا کنند تا مقر بهرام و همراهانش باشد» (ص- ۱۰۴).

۲۸ - در شاهنامه نام فرستاده خسرو (خراد برزین) آمده است «به خداد برزین چنین گفت شاه».

بهرام را برای شوهر و فرزند خود خطرناک دانست و اقدام بقتل وی نمود .^{۲۹}

در تاریخ طبری چنین آمده است . «بهرام در میان ترکان میزیست و به نزد آنان محترم بود و پرویز در کار وی حیله کرد و مردی بنام هرمز را با گوهری گرانقدر و چیزهای دیگر سوی ترکان فرستاد که وسیله برانگیخت و گوهر را بار دیگر تحفه‌ها به خاتون زن شاه داد و او کس فرستاد و بهرام را بکشت»^{۳۰} . در شاهنامه در باره تالم و تأثر گریه خواهر بهرام بسیار مفصل آمده است و ضمن ابراز اندوه، صفات ممتاز و دلیری اوراستوده است.^{۳۱} خاقان از کشته شدن بهرام بسیار اندوه‌گین گردید و تصمیم به کشتن ملکه گرفت ولی بواسطه علاقه زیادی که پسرش به مادر خود داشت از کشتن او منصرف گردید .^{۳۲}

خاقان دستور داد که با احترام هرچه تمامتر بهرام را در دخمه‌ای دفن کرددند و به نزدیکان و یاران وی بخصوص گردیه خواهر بهرام نهایت ملاطفت و مهربانی را نمود . در تاریخ طبری آمده است که «خاقان کسی را به پیش گردیه فرستاد و غم خویش را از حادثه بهرام بگفت و از او خواست که زن برادر

-۲۹- راک : اخبار الطوال (ص - ۱۰۷ و ۱۰۸) .

-۳۰- تاریخ طبری جلد دوم (ص - ۷۳۳)

-۳۱- راک : شاهنامه جلد پنجم بکوشش دبیر سیاقی (ص - ۲۴۴۱)
«همی گفت زار ای سوار دلیر

ز تو بیشه بگذاشتی نره شیر
که برد این ستون جهانرا ذ جای

به اندیشه بد که شد رهنما
الا یا سوار سپهبد تنا

جهانگیر و بی بالک و شیر افکنا
که کند این چنین سبز سرو سهی

که افکند خوار این کلاه سهی »
-۳۲- اخبار الطوال (ص - ۱۰۹) .

-۳۳- گردیه را نیز زن بهرام ششم گفته‌اند راک . طبری (ص - ۷۳۴) .

خاقان شود و گردیه قبول ننمود و با همه سپاهیان که همراه بهرام در بلخ بودند، دیار ترکان را ترک کرد، گردیه که زنی بسیار آراسته و زیبا و سوارکاری برازنده بود با سپاهیان برادر برآه افتاد و از جیحون گذشت و پس از وداع از طرخانان که آنان را همراهی مینمودند به گرگان و طبرستان درآمد». درباره برگشت گردیه دینوری چنین گوید:

«پس گردیه براسب بهرام سوار شد و اسلحه او را دربر کرد و پیشاپیش آنها به راه افتاد تابه جیحون در نزدیکی خوارزم رسیدند و از رو در گذشتند و طرخانان نیز آنان را وداع گفتندو باز گشتند». ^{۳۴} در این هنگام بسطام (وستهم) دائی خسروپرویز که در خلع هرمز از سلطنت و کشتن وی دست داشت و فرمانروای خراسان و قومس و گرگان و طبرستان بود. چون برادرش بندویه را خسروپرویز کشت، از وضع خود نگران گردید و با کملک یاران و سپاهیان بهرام ششم (چوبینه) که در منطقه دیلم مستقر بودند، سر به طفیان برداشت و تاج بر سر نهاد و گردیه را به زنی گرفت. ^{۳۵} بسطام (۵۹۲-۵۹۷) تمام منطقه شرقی و شمال شرقی را تحت تصرف خود داشت و شاه کوشان نیز به فرمان او درآمد. ولی خسروآرام ننشست و به وسائل مختلف قدرت بسطام را درهم شکست و بگفته دینوری گردیه او را کشت ^{۳۶} و پس از مدتی زن خسروپرویز گردید.

با وجود کینه‌ای که خسروپرویز از بهرام چوبینه داشت،

^{۳۴}- ر.ك : اخبار الطوال (ص - ۱۰۹).

^{۳۵}- ر.ك : اخبار الطوال «گردیه را به نکاح وی درآوردند و او را بر تخت نشاندند و تاج بر سر وی نهادند و همگی با اوتبیعت گردند و اورا پادشاه خواندند» (ص - ۱۱۲).

^{۳۶}- ر.ك : اخبار الطوال (ص - ۱۱۳ و ۱۱۴ و ۱۱۵).

معهد کردی ۳۷ برادر او را گرامی میداشت و از مشاوران و نزدیکان او بشمار میرفت.

در اوآخر دوران ساسانیان به افرادی از این دودمان برمیخوریم که صاحب مقام بوده و در جهت افتخار کشور خود کوشش‌ها نموده و حتی بمقام شاهی ارتقاء یافته اند.

چنانکه پس از کشته شدن فرخان، شهروراز جوانشیر را که کودک بود بشاهی برداشتند. او پسر خسرو پرویز و مادرش گردیه خواهر بهرام چوبین بود. جوانشیر پس از یکسال شاهی مرد (۳۸۰م).

پس از دوران شهریاری کوتاه خسرو چهارم فیروز ۳۹ پسر مهران، که از سوی مادر نوه خسرو انوشیروان بود به شاهی برداشتند، چون تاج برسرش گذاشت گفت، من این تاج نخواهم که تنگ است. بزرگان این سخن نپسندیدند و او را خلع کردند. مدت شهریاری وی ششمین بود (۶۳۱م).

در تاخت و تاز تازیان به ایران، در جنگهای سه‌میگین سال ۲۲ هجری، ری بدست تازیان افتاد، «در این هنگام فرمانگزار و شهریار ری سیاوخش بود، سیاوخش پسر مهران پسر بهرام چوبین از سوی یزدگرد سوم سرداری لشکریان ایران را در زادگاه خود داشت. ۴۱ اگر خیانت فرخان، یکی از بزرگان که با سیاوخش دشمنی داشت نبود، احتمال

۳۷— در شاهنامه نام برادر بهرام چوبینه گردی آمده است.

۳۸— قباد دوم (شیرویه) تمام برادران خود را کشت ولی چون جوانشیر خردسال بود او را نکشته بود. رک: آناهیتا، پوردادود (ص - ۳۷۲) رک: اخبار الطوال، دینوری (ص - ۱۲۱).

۳۹— فیروز پسر مهران جشنیس «گشنب» آناهیتا تألیف پوردادود (ص - ۳۷۵).

۴۰— رک: التنبیه والاشراف مسعودی (ص - ۹۶).

۴۱— رک: آناهیتا تألیف پوردادود (ص - ۲۲۶).

داشت که رشادت این دلاور ایرانی مسیر تاریخ ایران را تغییر میداد.^{۴۲}

آثار زیادی در ری که مرکز این خاندان بزرگ بود و سران آن موروثی سمت مرزبانی داشته‌اند، وجود داشت که در اثیر گذشت زمان و حوادث ایام از بین رفته است.^{۴۳} در قرون اولیه اسلامی در منطقه ری و اطراف آثار و اماکن زیادی به نام خاندان مهران واشکانیان بوده است، مانند درزشکان^{۴۴} (دروازه اشکانیان) درز مهران (دروازه مهران)، محله درز مهران، بازار مهران و ده مهران که هر یک نمودار توجه افراد خاندان بهرام چوبینه به آبادکردن این ناحیه بوده است و علاوه بر این دلبستگی مردم ری را به حفظ خاطره این خاندان کهنه که نزد آنان محترم و معزز بوده است می‌رساند.

در دامنه جنوبی کوهی که به سرسره معروف است، محل فعلی کارخانه سیمان شهر ری، نقش برجسته‌ای شاید نیمه تمام از دوره ساسانیان وجود داشت که فتحعلیشاه قاجار دستور به محو نقش داد

۴۲— ر. ر. : آناهیتا — همینکه سیاه عرب بنزدیکی ری رسید، این نابکار کینه توز خود را به نعیم فرمانده عرب رسانید و از برای شکست دادن سیاوخشن و گرفتن ری راه و چاه را بدشمن بنمود و خود باده هزار عرب از کوه طبرک، از راه دروازه خراسان بشهر درآمد. (ص - ۲۲۶).

۴۳— ری از جهت موقع اقلیمی مساعد و محصولات فراوان داشت و بیشتر مردم به کار کشاورزی می‌پرداختند. پایه اقتصاد این سامان در دوران ساسانیان نه تنها بر پایه کشاورزی استوار بود بلکه مردم ری از رفت و آمد بازگانان و کاروانان نیز بهره می‌بردند. ری در شاهراه بزرگ کاروانان رو و ترانزیت که از تیسفون شروع می‌گردید و از هگمتانه (همدان) به ری، خراسان و ترکستان چین میرفته است قرار داشت.

۴۴— در جنوب کارخانه گلیسین ویرانه باروی کهنه ری در جهت مشرق آن قرار دارد و قسمت شمالی آن به دامنه کوه مشرف به کارخانه سیمان است و ویرانه درزشکان هنوز موجود است.

که صورت وی را بجای آن نقر کنند . این نقش را چند تن از سیاحان خارجی دیده‌اند و در باره آن گویند که نقش از یکی از شاهان ساسانی است که با نیزه بدشمن حمله‌ور است .^{۴۰}

آیا این نقش بر جسته ساسانی که بعلوو کامل کنده‌کاری آن به پایان نرسیده بوده است ، از بهرام چوبین نیست که طرفداران بهرام پس از استقرار خسرو دوم (پرویز) با وجود قدرت خاندان شهران در ری ، معهذا جرأت نکرده‌اند آنرا با تمام برسانند ؟ .

أوضاع مالی و اقتصادی

وضع مالی ساسانیان در دوره کوتاه شهریاری بهرام ششم (چوبینه) بسیار درخشان بود ، زیرا اداره امور مالی و اقتصادی کشور بر مبنای اساس و ترتیبی بودکه در دوران شاهنشاهی خسرو اول (انوشیروان) (۵۲۱-۵۷۹) و سپس هرمز چهارم (۵۷۹-۵۹۰) قرار داشت ^{۴۱} تشکیلات اداری و دیوان مالی و مالیاتی ^{۴۲}

ساسانیان در قرون اولیه تا حد زیادی به روش و طرز دوران پارتیان بود و اداره آن به عهده افرادی از شاهزادگان یا خاندان‌های بزرگ و اگذار می‌گردید و بیشتر مواقع بر حسب معمول و بحکم

^{۴۳}- طرح این نقشه بر جسته بوسیله ویلیام اوزلی (William Ouseley) در سال ۱۸۱۲ میلادی ، در دوران سلطنت فتحعلی‌شاه قاجار قبل از آنکه بدنستور شاه قاجار محو شود تهیه گردیده است .

^{۴۶}- دینوری گوید «خسرو انوشیروان دبیران را مأمور ساخت تا مالیات هر کدام را مقرر سازند» اخبار الطوال (ص - ۷۵)

^{۴۷}- ر.ک : پایتخت‌های شاهنشاهی ایران (تیسفون) ، ملک زاده بیانی «دفاتر مالیاتی و سالنامه‌های سلطنتی در پایتخت بسیار مرتب و منظم بود بطوری‌که آگاثیاس (Agathias) مورخ رومی که در قرن ششم می‌زیست ضمن منابعی که در تاریخ خود نام می‌برد (از مجموعه سالنامه‌های مخازن دولتی تیسفون یاد می‌کند که توسط سرجیوس (Sergius) مترجم دربار انوشیروان از روی دفاتر تیسفون اقتباس و بروی تسلیم گردیده است .

وراثت، پس از درگذشت آنان یکی از افراد آن خاندان‌ها جای او را می‌گرفت.

ضمناً افرادی از نجای ساسانی صاحب اقطاع بودند و به یقین صاحبان تیول و اقطاعات دارای اختیاراتی برای اداره‌امور منطقه تیول خود داشته‌اند و شرایط پرداخت مالیات آنان مناسب‌تر از مالیات وعوارضی بوده که بر املاکی که بوسیله عمال شاهی اداره می‌گردید، تعلق می‌گرفته است.

خسرو اول با تقسیمات کشوری برای کلیه امور اداری و لشگری و مالی نظام تازه‌ای ایجاد کرد و تشکیلات اولیه را تا حد زیادی تغییر داد. در سازمان مالی و مالیاتی تحولی بوجود آمد که بر پایه اصول و مبانی منضبطی استوار و به نفع عامه مردم بود.

حیات اقتصادی که مبتنی بر کشاورزی و بازرگانی بود، بالاخذ عوارض گمرکی و عواید معادن و همچنین عواید املاک شاهی بطرز ثابتی اداره می‌گردید. آن‌کس که عهده‌دار دیوان مالی و امور تجاری و کشاورزی و مالیات ارضی بود، عنوان (واسترپوشان‌سالار) را داشت^{۴۸} و کلیه امور تحت نظر او انجام می‌گرفت. از مأمورین مهم دیگر (آمارکار) است که ریاست محاسبات هر منطقه بعهده وی بوده است.^{۴۹}

در این دوره عواید گمرکی بسیار زیاد بود و تجارت تحت نظارت کامل قرار داشت لذا برای رفاه بازرگانان و حمل و نقل کالا در

۴۸- وستر = مرتع. واسترپوشان = طبقه برزیگران

۴۹- در سال‌های ۱۹۳۲ تا ۱۹۳۴ هیئت علمی ازموزه متروپولیتن نیویورک به سرپرستی آبتن (J. M. Upton) محل قصر ابو نصر را که در فاصله شش کیلومتری جنوب شرقی شیراز واقع است کاوش نمود و قلعه و آثاری از دوران پارتيان و ساسانیان بدبست آورد. از جمله در حدود یانصد اثر بعثرا از دوران ساسانیان که بعضی از آنها با نقش و بعضی دیگر با نوشته پهلوی است. تعدادی از آنها مربوط بامور مالی است و کلمه (آمارکار) روی آنها نقر است.

جاده‌ها و سایل زیادی مانند ایستگاه‌ها و کاروانسراها، آب‌انبارها وجود داشت. حتی در سرحدات و بنادر نیز منزلگاه‌ها ساخته شد و مأمورینی برای حراست جاده‌ها و راه سازی و مراقبت ایستگاه‌ها تعیین گردید تا موجبات نراحتی برای کاروانیان روی ندهد و آذان بتوانند با امنیت کامل در طول راه‌ها طی طریق کنند.

شاهراء بزرگ از تیسفون پایتخت با شکوه ساسانیان شروع می‌شد و از راه کنگاور (کنکبر) به هگمتانه (همدان)، رگا (ری) به مرغ و ترکستان به چین میرسید^{۵۰}. وجاده‌های دیگری بجز شاهراء بزرگ وجود داشت که از سوئی به خلیج فارس و از سوی دیگر به بحر خزر منتهی می‌گردید یا از ری و پارت به هندوستان می‌پیوست.

درآمدهای دیگر عبارت بود از خراج و غنائم جنگی، از زر و سیم انواع گوهرها و سلاح‌ها و پارچه‌های زربفت که به جز اسراء همه بخزانه تحويل می‌گردید^{۵۱} همچنین هدايا و پیشکش‌ها که در موقع مختلف یا اعیاد نوروز و مهرگان به دربار شاهی میرسید. این رقم مهمی بود که به ازدیاد عواید مملکتی کمک می‌کرد و خزانه کشور را غنی می‌ساخت.

آنچه در مورد گنجینه‌ها و ثروت خزانه‌های شاهی و ذخایر و آتشگاه‌ها و کاخها و بالاخص تجمل کاخهای تیسفون گفته شده، بقدرتی اعجاب‌انگیز است که افسانه‌مانند و اغراق‌آمیز بمنظار می‌رسد، با وجود تبدییرها و مصارف بیهوده خسرو دوم (پرویز) و حوادث

۵۰- این جاده از دوران پارتیان به راه ابریشم معروف گردید. زیرا از این راه تجارت بین چین با عرب صورت می‌گرفت.

۵۱- خزانه دار شاهی لقب گنجر (گنجر) داشته است.

دوران اتحاطاط ساسانیان ، معندها آنچه بدست تازیان افتاد وصف ناپذیر است .^{۰۲}

بنابر این مختصر ، چنین مستفادمی شودکه بهرام ششم (چوبینه) در دوره کوتاه شهریاری خود از وضع مالی بسیار درخشناسی برخوردار بوده است .

سکه‌های بهرام ششم

از بهرام ششم (چوبین) سکه‌های زر (دینار) و سیم (درهم) موجود است که از لحاظ نقش و وضع هنر کنده‌کاری تا حدی شبیه به سکه‌های هرمز چهارم است .

تصویر بهرام بر سکه ، جوانی را با چهره لاغر و عارضی باریک و چشمانی گیرا و نافد ، بینی کوچک و گوشی طریف با سبیل و ریش کوتاه را نشان می‌دهد . (ش ۱ و ۲ و ۳) .

نقش بر سکه مطابقت دارد با گفته ملبری « بگونه سیاه چرده ، ابروان پیوسته و به بالا دراز و بتن خشگ بود ، باین جهت اورا بهرام چوبین خوانند ».^{۰۳}

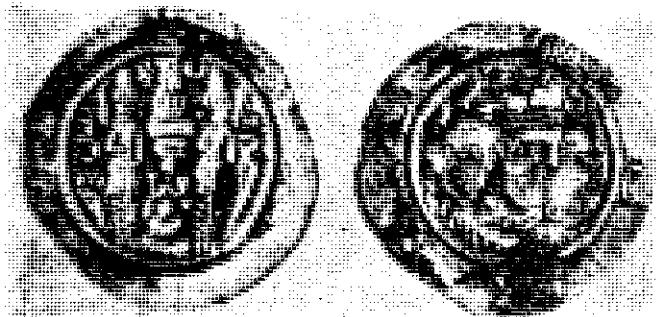

دینار (زر) بهرام ششم ضرب آمل

۵۲ - برای مزید اطلاع ر.ك: پایتخت های شاهنشاهی ایران - تیسفون تألیف ملک زاده بیانی (ص ۱۴۳ - ۱۴۶ - ۱۴۷)

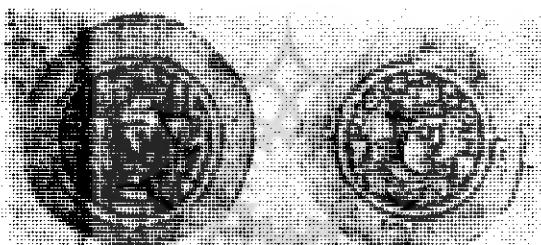
۵۳ - تاریخ طبری (ص ۱۸۲)

شکل ۲

درهم (سیم) بهرام ششم ضرب نهادن

شکل ۳

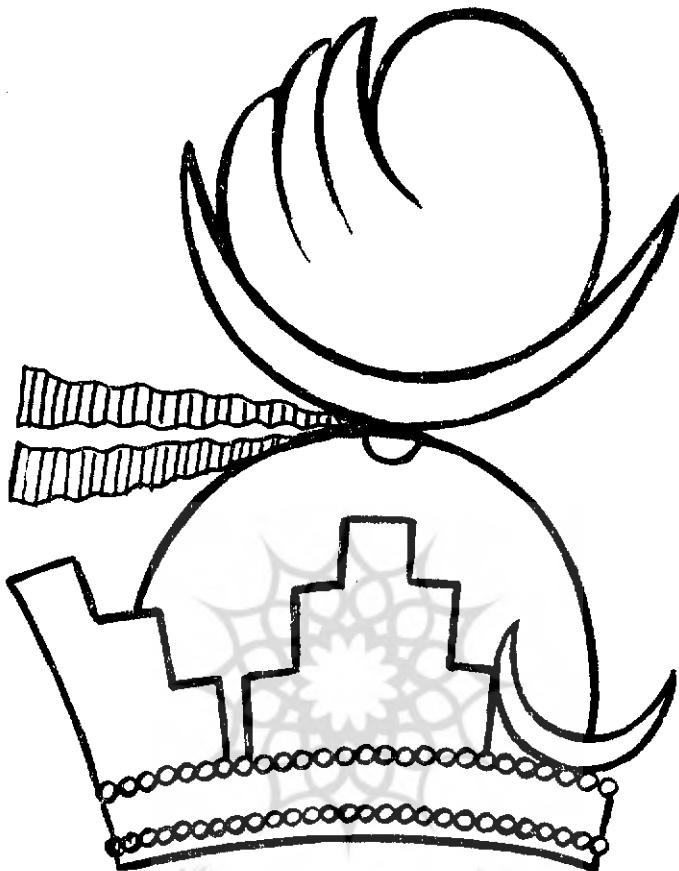
درهم (سیم) بهرام ششم ضرب ری (ری)

تاج وی زرین و گنگره دار است که لب آن با دو ردیف مر و ازید
تنزین یافته است.

درون تاج ، کلاهی مدور قرار دارد که در قسمت جلوی آن هلال ماه
زرینی نصب است. بالای تاج از هلال ماه و گوئی ساده یا شعله مانند
تنزین یافته است^{۵۴} (ش-۴)

در طرفین تاج ستاره نقر است و بر گوش بهرام گوشواره ای با
سه آویز بلند که تاروی گردن وی آمده است. موهای او در پشت سر

۵۴ - تاج بهرام ششم شبیه تاج هرمز چهارم و خسرو اول (انوشیروان)
میباشد ولی بلندی تاج اندکی کمتر است .

شکل ۱۶: سکه‌های بهرام ششم

تاج بهرام ششم

رسال علم علوم انسانی

بشكل گل مدوری جمع شده و گل گوهر نشانی بر روی آن نصب است. نقش نیم تنه بسیار زیباییست و بر حاشیه لباس دو ردیف جواهر نشانده شده و روی سینه دو قطعه گل مرصع نصب است. روی شانه ها هلال ماه و نوار چین داری که بطرف بالا در اهتزاز است، مشاهده می شود.

نام بهرام ششم در زمینه سکه بخط پهلوی نقر است (ورهان).

افزو تو) ۰۰ (ش - ۵) در لبۀ خارجی سکه که ساده است سه هلال ماه منقوش است، مانند سکه خسرو اول (انوشیروان).

شكل ۵

اگر نیکم = در هران لله ۱۲ = آفزو

پشت سکه: آتشدان مقدس قرار دارد که دو نگهبان آتش که معمولاً شاه و ولیعهد یا یکی از بزرگان یا شاهزادگان میباشند به حراست و حفاظت آتش ایستاده‌اند.

هریک از نگهبانان آتش، شمشیر بلندی بردو دستدار ند، که بر زمین تکیه داده شده است.

آتشدان منقول بر سکه بهرام ششم بشکل آتشدانی است که برای اولین بار بر سکه‌های خسرو اول (انوشیروان) دیده میشود ۵۶. این نوع آتشدان تا آخر دوره ساسانی بر سکه‌ها نقر است. آتشدان مطبق است و قسمت بالاکه جای آتش است و پایه آتشدان

۵۵— کلمه افزوتور یا (افزو) یا (افزو تون) که از واژه افزودن است و جنبه دعا دارد یعنی فر و شکوه افزوده گردد که از او سلط دوره ساسانی بجای القاب شاهان بکار رفته است.

۵۶— آتشدان‌های منقول بر سکه‌های دوران اول ساسانی باین ترتیب است: بر سکه‌های اردشیر اول آتشدان سیار زیبائی قرار دارد که تمام فضای پشت سکه را پر کرده است. برای اولین بار بر سکه‌های شاپور اول آتشدان بین دو نگهبان که شاه و ولیعهد میباشد، قرار دارد. بر تعداد کمی از سکه‌ها ایزد مهر بجای یکی از نگهبانان دیده میشود و آتشدان ساده‌تر است بعضی از سکه‌های هرمز دوم، شاپور دوم، شاپور سوم، بهرام چهارم، بهرام پنجم و بلاش با شعله‌های آتش درون آتشدان نیم تنۀ اهرمزدا نیز قرار دارد.

پهنه میباشد و سط آن باریک و با دو نوار چیندار رو به بالا تنگین یافته است.

برفراز آتشدان شعله‌های مثلث شکل فروزان است و هلال ماو ستاره در طرفین شعله‌ها قرار دارد.

دور نقش و حاشیه ساده سکه را زنجیره‌ای فرا گرفته است.

نام شهر که سکه در ضرایخانه آن ضرب شده به اختصار در طرف راست بین زنجیره و نگهبان نقر گردیده^{۵۷} و در طرف چپ، تاریخ ضرب سکه منقوش میباشد.^{۵۸}

سکه‌هایی که از بهرام ششم (چوبین) مورد مطالعه قرار گرفته است و تا کنون به آنها دست یافته ایم.^{۵۹} ضرب ضرایخانه‌های ایران خوره شاپور (شوش)^{۶۰} و اردشیر^{۶۱} نهاده اند، اهمتان^{۶۲}

۵۷— در دوران سلطنت بهرام پنجم (۴۲۰-۴۳۹م) گذاشتن نام ضرایخانه شهر بر سکه معمول گردید.

۵۸— تاریخ گذاری بر سکه‌های ساسانی از سال سوم سلطنت پیروز یعنی سال ۴۶۰ میلادی متداول گردید.

۵۹— مجموعه سکه موزه بانک سپه، موزه ایران باستان، کتاب دمرگان کتاب Sassanian Coins تألیف Paruck J-DE Morgan Sasanidische Numismatik (GOBL)

۶۰— شاپور دوم (۳۷۹-۳۱۵م) پس از آنکه شهر کهن شوش را بعلت شورش مردم آن شهر ویران ساخت مجدد آنرا بنادرد و ایران خوره شاپور نامید.

۶۱— اردشیر شهر زیبای سلوکیه را که سردار رومی در سال ۱۶۵ میلادی در جنک با پارتیان ویران ساخته بود از تو آباد کرد و نام (وه اردشیر) بر آن نهاد. برای مزید اطلاع به گوشمید، تاریخ ایران (ص ۲۲۵) و کریستن سن، ایران در زمان ساسانیان (ص ۱۱۵) مراجعه شود.

۶۲— همدان امروز همان هگمتانه دوران کهن است. در کتیبه‌های هخامنشی هگمتانا و یا هگمتانه و در کتیبه‌های آشوری بصورت همدانا و یا امدانا نام برده شده است. یونانیان آنرا اکباتان گفته اند و در دوره ساسانی اهمتان آمده است.

(همدان)، نیشاپور، رام هرمز^{۶۳} یارام شهرستان^{۶۴} رگا (ری)
آمل و بلخ است . (ش - ۶) .

نام شهر	سال صرب
لله = ای = ایران خوره شاپور	۱ لله = ای = ایران خوره شاپور
اشر = ده = وگه اردشیر	۲ اشر = ده = وگه اردشیر
ماله = نا = سماوند	۳ ماله = نا = سماوند
للده = اهر = آهستان (همدان)	۴ للده = اهر = آهستان (همدان)
اردد = نیش = پیش بور	۵ اردد = نیش = پیش بور
للاک سه = اران = ایران خوره شاپور	۶ للاک سه = اران = ایران خوره شاپور
الله = به = سماوند	۷ الله = به = سماوند
کله = را = رام هرمز	۸ کله = را = رام هرمز
که = ره = رگا (ری)	۹ که = ره = رگا (ری)
للله = ام = پآمل کاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی	۱۰ للله = ام = پآمل کاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
اسره = سه = پنج پنجم جامع علوم انسانی	۱۱ اسره = سه = پنج پنجم جامع علوم انسانی

شکل ۶

خرابخانه‌های سکه‌های بهرام ششم (چوبیت)

۶۳- رام هرمز یکی از شهرهای کهن خوزستان بوده است که هرمز اول ساسانی آنرا بنیاد نهاد .

د.ک: نزهت القلوب «اورمزد بن شاپور بن اردشیر با بکان ساخت و رام هرمز

سکه‌های مورد مطالعه ضرب سال یکم سلطنت بهرام ششم است و سکه ضرب ضرایبانه بلخ از سال دوم شهریاری وی میباشد. لذا محتمل است این سکه در اوخر دوران سلطنت وی ضرب‌زده شده باشد و یادرزمانی که در پناه شاه ترکان در بلخ میزیسته است. اگر این سکه متعلق به دوران اقامت و پایان زندگی وی در بلخ باشد، چنین مستفاد میشود که بهرام ششم (چوبینه) هنوز خود را شاهنشاه ایران زمین دانسته و با این سمت بضرب سکه ادامه داده و شهریاری وی مورد تائید شاه ترکان بوده است. در نتیجه با در دست داشتن سکه ساز دوم شهریاری بهرام ششم میتوان بدون تردید دوران سلطنت او را بیش از یک‌سال دانست (سال ۵۹۰-۵۹۱ میلادی).

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتال علم علوم انسانی

خوانند و بمرو رامز شد» (ص-۱۳۲) ر.ک: لسترنج (ص-۲۶۲) مسالک‌الممالک :
(ص-۹۰-۹۲-۹۴)

۶۴- یکی از شهرهای مهم سیستان (سگستان) است، این شهر در قرون اولیه اسلامی درزیر شن‌های کویر مدفون گردید، ر.ک: مسالک و ممالک، «میان کرمان و سیستان بنایای عظیم مابدست گویند شهر در قدیم بودست و آن را رام شهرستان خوانند» (ص-۱۹۴) ر.ک: لسترنج «زرنج در زمان سلاطین قدیم ایران گرسی سیستان نبوده بلکه مرکز آن «رام شهرستان» که به آن «ابرشهریار» نیز میگفتند بوده است. (ص - ۳۶۴)

